

Warszawa, 28 lutego 2019 roku

Stowarzyszenie Ochocianie
ul. Łęczycka 4/6
02-065 Warszawa
ochocianie@gmail.com

Biuro Architektury i Planowania Przestrzennego
Urząd m.st. Warszawy
ul. Marszałkowska 77/79
00-683 Warszawa

WNIOSEK
do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego m.st. Warszawy
(uzupełnienie)

W uzupełnieniu do wniosków zgłoszonych w styczniu przez nasze Stowarzyszenie składamy jeszcze następujące wnioski:

Rozwiązania komunikacyjne:

14. Oznaczenie lewobrzeżnego odcinka Trasy Łazienkowskiej (ciąg ulic: al. Armii Ludowej–Wawelska–Kopińska–Grzymały–Sokołowskiego) na całej jego długości, od skarpy wiślanej do Alej Jeruzolimskich, jako planowanego do poprowadzenia w tunelu, ponad którym, na powierzchni, urządzone zostaną tereny zieleni, a także wytyczona ulica o znaczeniu lokalnym, w klasie drogi dojazdowej, zapewniająca obsługę komunikacyjną przyległych posesji i kwartałów, oraz linia tramwajowa, łącząca węzły Dworzec Zachodni i rondo Wiatraczna.

Schowanie Trasy Łazienkowskiej pod ziemią, planowane już w latach 70. XX wieku, zniweluje jej negatywny wpływ jako: – bariery, która rozdziela tkankę miejską o zwartej zabudowie, utrudnia komunikację pieszą i separuje gęste i ludne osiedla mieszkaniowe od terenów zieleni publicznej (Pola Mokotowskiego, parków Zachodniego i Marii Skłodowskiej-Curie); – źródła hałasu w bezpośrednim sąsiedztwie zwartej zabudowy mieszkalnej wielorodzinnej; – źródła zanieczyszczeń powietrza, których normy są w tym rejonie notorycznie przekroczone.

Umieszczenie Trasy Łazienkowskiej w tunelu wpłynie pozytywnie na zdrowie i jakość życia kilkudziesięciu tysięcy mieszkańców sąsiadujących z nią osiedli w Śródmieściu i na Ochocie, a także na stan przyległych do niej terenów, które w znacznej części tworzą obszar zabytkowy objęty ochroną konserwatorską (Kolonie Staszica i Lubeckiego), a które obecnie ulegają degradacji wskutek negatywnego oddziaływania arterii tranzytowej.

Postulowane rozwiązanie pomoże też rozładować zatory komunikacyjne, utrudniające obecnie ruch pojazdów zarówno w godzinach szczytu w dni powszednie, jak i poza nimi. Z kolei wytyczenie linii tramwajowej na powierzchni wpłynie pozytywnie na atrakcyjność komunikacji zbiorowej w ciągu Trasy Łazienkowskiej, jednocześnie uwalniając drogę poprowadzoną w tunelu od obciążenia koniecznością obsługi linii autobusowych.

Wreszcie, urządzenie ponad tunelem terenów zieleni pozwoli utworzyć Zieloną Oś, łączącą obszary przyległe do Trasy Łazienkowskiej z głównymi terenami zieleni i miejscami rekreacji dla całej Warszawy: parkami Agrykola, Łazienkowskim, Tadeusza Mazowieckiego i Ujazdowskim, skwerem Leona Strehla oraz terenami zieleni wzdłuż brzegów Wisły.

15. Zmiana klasy drogi publicznej al. Niepodległości (odcinek Wawelska–Wilanowska) z drogi głównej (G) na drogę zbiorczą (Z).

Propozycja wynika z potrzeby dostosowania klasy drogi do jej rzeczywistych funkcji oraz do obowiązującej klasy jej przedłużenia śródmiejskiego, czyli al. Jana Pawła II. Odnośnie do odcinka Wawelska–Batorego, gdzie al. Niepodległości biegnie między dwiema częściami Pola Mokotowskiego, postulowana zmiana sprzyjałaby scaleniu parku, największego w strefie śródmiejskiej, lecz obecnie przeciętego arterią, której piesi ani rowerzyści nie mają nawet możliwości pokonać w poziomie jezdni.

Wniosek wychodzi też naprzeciw projektom racjonalnego zagospodarowania przestrzeni al. Niepodległości na odcinku Rakowiecka–Domaniewska. Pod ulicą przebiega tunel linii metra M1, dzięki czemu jest ona doskonale skomunikowana transportem publicznym. Mimo to pas drogowy na powierzchni pozostaje podporządkowany ruchowi kołowemu i zdominowany przez dwie dwupasowe jezdnie, rozszerzające się na skrzyżowaniach do trzech, a nawet czterech pasów. Postulowana zmiana sprzyjać będzie przekształceniu ulicy w aleję miejską sensu stricto, otoczoną szpalerami drzew, z wygodnymi ciągami pieszymi i drogami dla rowerów.

Przeznaczenie terenów:

16. Oznaczenie całości terenu Reduty Ordona, wpisanego do rejestru zabytków decyzją Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nr 1256/2016, jako publicznego terenu zieleni urządzonej (ZP1), z nakazem zachowania relikwów ziemnych Reduty i dopuszczeniem tam możliwości budowy placówki muzealnej (która mogłaby być np. częściowo schowana w ziemi).

Teren Reduty Ordona wraz zachowanymi jej pozostałościami stanowi bezcenne dziedzictwo polskiej historii. Obecnie jednak w planie miejscowym jest przeznaczony pod kilkupiętrową zabudowę mieszkaniowo-usługową. Niestety sam wpis do rejestru zabytków nie musi w przyszłości oznaczać dostatecznej ochrony tego terenu przed przekształceniami, w tym nawet inwestycjami deweloperskimi. Dlatego wskazane jest takie określenie przeznaczenia tego terenu w Studium (a następnie w planie miejscowym), które uniemożliwi jego zabudowę i zwiększy prawdopodobieństwo powstania tam miejsca pamięci lub nawet placówki muzealnej, upamiętniającej walki o Redutę (lub też szerzej: wysiłek powstańcy Polaków w XIX wieku). Umożliwiłoby to wyeksponowanie zachowanych relikwów ziemnych Reduty oraz przechowywanych obecnie poza terenem Reduty pamiątek materialnych (kilka tysięcy przedmiotów odnalezionych na jej terenie). Jednocześnie mógłby to być w większości także ogólnodostępny teren zielony, podobnie jak ma to miejsce w przypadku wielu innych tego typu historycznych umocnień (w Warszawie np. Reduta Sowińskiego).

Wniosek dotyczy obszaru między ulicami: Na Baterijce, Aleje Jerozolimskie, Bohaterów Września – objętych wpisem do rejestru zabytków nieruchomości dz. ewid. nr: 52, 10/3, 10/4, 14/2, 10/5, 16, 17, 18/1, 18/2, 18/3, 18/5, 25, 24/4, 24/11, 24/10, 24/12, 24/14, 23, 22, 26, 5 (część) z obrębem 20302.

Aleksander Kopiński
Stowarzyszenie Ochocianie